

Sacramentsdag

Wat is een H. Mis, een Eucharistieviering? werd in een katholiek gezelschap gevraagd. –stille- We komen samen om te bidden, mompelde tenslotte iemand. Om God te eren, voegde er iemand aan toe en zijn hulp te vragen. Dat is allemaal waar maar dat doen we altijd als we bidden, ook in vespers of lof of welk gemeenschappelijk gebed ook. Maar wat is nu het geheel eigene van een Eucharistieviering? Waarom is de H. Mis de meest centrale en kenmerkende viering van de katholieke Kerk en trouwens ook van de orthodoxe kerken in het Oosten? Omdat we daarin het Pasen van Jezus – zijn dood en verrijzenis – gedenken én tegenwoordig stellen in de tekenen van brood en wijn. Het is de viering van de kern van ons geloof. Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Pasen vallen samen in de Eucharistie. Want het ene kruisoffer van Goede Vrijdag blijft onder ons aanwezig in de tekenen van brood en wijn zoals Jezus bij het Laatste Avondmaal over het brood zei: ‘neemt en eet, dit is mijn Lichaam dat voor u gegeven is’ en over de kelk met wijn: ‘drinkt allen hier uit want dit is mijn Bloed dat voor u vergoten wordt tot vergeving van de zonden’. Zo gaf Hij de volgende dag zijn Lichaam en Bloed voor ons aan het kruis. En Jezus voegde er bij het Laatste Avondmaal aan toe: ‘Blijft dit doen om Mij te gedenken’. Hij wilde dat het ene kruisoffer –het letterlijk cruciale moment in de geschiedenis van God met de mensen- zo onder ons aanwezig zou blijven, sacramenteel d.w.z. onder tekenen maar ook echt zoals ieder sacrament onder tekenen (water b.v. bij de doop) ook werkelijk tot stand brengt wat het aangeeft. Alle sacramenten, het hele sacramentele leven van de Kerk, ligt vervat in het kruisoffer van de Heer, in het Eucharistisch offer dat onze Verlosser instelde in de nacht dat Hij werd overgeleverd om door alle eeuwen heen het kruisoffer te laten duren totdat Hij wederkomt. Daarom is de Eucharistie bron en hoogtepunt van alle sacramenten, van heel het christelijk leven. Alles vloeit uit haar voort en alles leidt er weer naartoe. Ze is maaltijd en offer. Brood en wijn staan in het hart van de schepping. Ze vatten in zich samen wat de aarde te bieden heeft. Het brood geeft de mens leven en bestaan, de wijn schenkt hem vreugde. Gaven van de schepping, werk van onze handen en wij bieden ervan aan God aan – een offer maar het echte offer is de zelfgave. Bij de broodvermenigvuldiging bleek al hoe Jezus allen redt uit de nood en in overvloed geeft. Zo ook bij de bruiloft te Kana: overvloed en het beste – de nieuwe, tweede schepping kondigt zich al aan. Bij het Laatste Avondmaal komen alle lijnen samen: die van brood en wijn, van maaltijd en offer, van gave en zelfgave, van schepping en verlossing, van vroeger, nu en later – totdat Hij wederkomt. In de Eucharistie is Christus werkelijk tegenwoordig, door de kracht van zijn woord en de H. Geest zoals de Geest steeds wordt afgesmeekt en in het bijzonder door handoplegging om tot leven te brengen, in de Eucharistie, bij wijdingen. Natuurlijk is Christus op vele wijzen aanwezig in de Kerk: in zijn Woord, in haar gebed (waar 2 of 3...), ook in de armen, zieken en gevangenen (wat ge aan de), in de sacramenten, in de persoon van de priester. Maar nergens op die intense manier zoals in brood en wijn. In brood en wijn is Christus geheel en zelf aanwezig. Daarom knielen wij neer bij het Eucharistisch Gebed en knielt de priester na de consecratiewoorden: niet voor brood en wijn maar voor Christus in de tekenen van brood en wijn –door Christus’ eigen

woorden. Als wij Hem zo in de H. Communie ontvangen hebben, verwijlen wij in stil intiem gesprek bij Hem. Ja, wij geloven in Jezus' blijvende aanwezigheid in de H. Hosties die overblijven en die van oudsher naar zieken werden gebracht en ook weer gegeven worden in een volgende Eucharistieviering. Sinds de 13^e eeuw heeft dat een vervolg gekregen in de aanbidding van de Eucharistische Heer in de monstrans. Zo zullen wij deze Hoogmis afsluiten met een korte zegetocht door de kerk om de Heer te eren, al zingend en biddend. Tantum ergo zingen wij tenslotte: eren wij dan diep gebogen dit zo heilig sacrament. Amen.

Pastoor R. Wagenaar